

A munkásosztály és a parasztság hadserege

Mindenütt új alapszabály szerint

Az együttélés és a gazdálkodás menetét hosszú időre meghatározó változás zajlott le a közös gazdaságokban az elmúlt félv év alatt. Alapos politikai szervező, előkészítő és jogászai munka eredményeként mindenütt a közgyűlés elé került az új alapszabály, mely a megváltozott politikai, gazdasági viszonyoknak megfelelő keletet ad a földművelő paraszti közösségek tevékenységének.

Az új alapszabály-tervezeteket alapos vita, sok módosítás után a Kossuth Halászi Tsz kivételével mindenütt jóváhagyták a közgyűlések.

Ezzel, törvényerőre emelkedtek ezek az okmányok,

a tsz-ek és tsz-csoportok belső alkotmányát képezik. Pontosan meghatározzák a gazdák, a választott vezetők és az alkalmazottak jogait, kötelezéseit. Arra is megfelelő jogi alapot teremtettek, hogy mindenki érdeme, becsületes munkája szerint részesüljön a jövőben a közös javakból. A járási tanács vb mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztálya által végzett felülvizsgálat során mindössze

öt olyan új alapszabályt találtak, melyek törvényszerű elemeket tartalmaztak, s ezeket ki kellett javítani.

Például helytelenül legtöbbször a tagok rovására állapították meg a közösen töl-

tendő munkanapok számát, munkanormákat. Az illetékes jogi hatóságok segítségét nyújtottak ahhoz, hogy mindenütt olyan alapszabályt fogadhasson el a tagság, mely egyaránt védi a személyes és a közös érdekeket is.

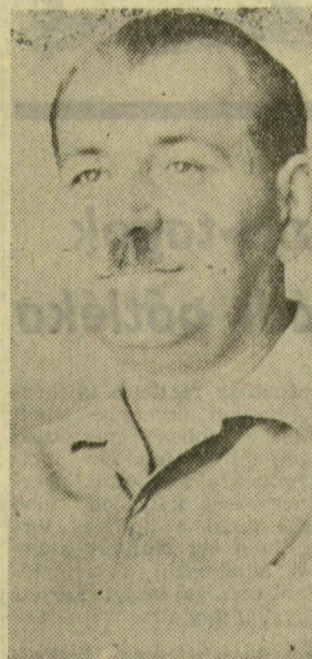
E munkával egy időben készültek az ügy- és munkarendi szabályzatok. Ezek az okmányok a termelés menetének pontos rendjét, a különböző posztokon álló vezetők egymáshoz való viszonyát rögzítik. Nem egy helyen uralkodtak korábban olyan közállapotok, hogy mindenki parancsolni akart mindenkinek, s éppen ettől nem haladt a munka. A tagság által jóváhagyott ügy- és munkarend az ilyen helyzetet már nem tűri el.

Pontosan behatárolja a munkaköröket, az alá- és fölérendeltségi viszonyokat.

Ugyanakkor a tagság megbízásából jogot is jelent a vezetők számára a határozott, kiegyensúlyozott irányítás-hoz.

Legutóbb Arany Jánost, a szegedi járási Móra Ferenc munkászászlóalj parancsnokát kértük fel: beszéljen a zászlóalj életéről, a zászlóaljban fegyveres szolgálatot teljesítő munkások, parasztek, értelmiségiek életéről, hétköznapjairól.

— Már majdnem 12 éve annak, hogy a párt akaratára megalakult a magyar munkásosztály és a parasztság nagy hadserege a munkásorség. Ennek egyik fegyveres egysége a szegedi járásban a Móra Ferenc munkászászlóalj. Zászlóaljunkban természetesen nemcsak munkások és parasztek teljesítenek szolgálatot. Jelentős számban vannak közöttük értelmiségiek, alkalmazottak, az élet minden területéről. A szolgálat — különösen, ha azt vesszük, hogy példát kell mutatni a termelő munkában is — nehéz. Mégis munkás-
őreink szeretik, szívvel, nagy ügybuzgalommal látják el

feladataikat. A szolgálati idő öt év volna, de amikor egy-egy elvtársnak letelik az ideje, maga kéri: szolgálhasson még tovább. Innen van az, hogy zászlóaljunk sok tagjának már kétszer is lejárt az öt esztendeje, de még mindig közöttünk vannak: zászlóaljunk megbecsült tagjai.

— Mi is elmondhatjuk azt, — folytatja Arany elvtárs —, amit az országban bármelyik munkásör egység, alegység kollektívája: számunk sohasem csökken, sokkal inkább növekszik. Ugyanis az évente leszerelő elvtársak — a személyi állomány 10—12 százaléka — nem szakítják meg kapcsolataikat a zászlóaljjal, hanem annak tartalékos, mindenkor hívható szolgálatkészségi tagjai maradnak. Megtartanak maguknak egy rend egyenruhát, lakóhelyükön részt vesznek a köznyugalom, biztosításában, segítenek a határőrségnek. A haza határában védelmében végzett szolgálatokért igen sok munkásör nyerte el eddig a „Kiváló Határör” jelvényt.

— A tartalékos és a szolgáló munkásörök egyaránt mindenütt ott vannak, ahol a lakosság javait kell óvni, védeni. Például sokszor megessik, hogy a mezei tolvajok lefűlése rendőrkézre adása is a helyi munkásörökre hárul. Az öregek helyére természetesen minden évben fiatalabbak lépnek, olyan elvtársak, akik már kiszolgálták a néphadsereget, mind a magánéletükben, mind pedig a közéletben feddhetetlen magatartásúak. Polgári munkájukat is közmegegyezéssel végzik. A munkásorségben teljesített szolgálatokért pénz nem jár. Önkéntes, szeltes társadalmi alapokon nyugvó fegyveres testület a miénk. Munkásöreink tanulnak, modern harcászatot, részvesznek löképzésben, kitűnően bánnak az összes hagyományos fegyverekkel. Ezeket túl elsajátítják a határőrség és a közrend védelmének összes szükséges ismereteit.

— Nem túlzás, ha azt mondom — folytatja a parancsnok —, hogy munkásorségünk a fegyveres testületek közül a legszélesebb alapon nyugvó politikai nevelő

iskola is egyben. Nemcsak azért, mert a szolgálatért nem jár fizetség. S egész tevékenységük a kommunista öntudatra épül, hanem azért is, mert a mi munkánk részesei a családnyak, a munkásör feleségek, hozzátartozók, akik segítik fiaikat, férjeiket a szolgálat ellátásában. Megértést tanúsítanak az asszonyok férjeik iránt, akik a pihenő idejüket is — amikor együtt lehetnének a családdal — feláldozzák a nép és a haza szolgálatában. Mert azt is el kell mondani, hogy a foglalkozások jó része szombatra, olykor vasárnapra esik. Erdemes megemlíteni, hogy számos családból egyszerre többen is szolgáló munkásörökben: apa együtt a fiával, testvér a testvérel. Például a gyálaréti Vörös-családból négyen vannak a munkásorségben. A munkásör családok minden tagja egy kicsit munkásör is. Említhetném Csorba Mihályné munkásör feleséget, aki: ugyancsak „Kiváló Határör” jelvénnel tüntették ki, mert értelmetlenül tett egy veszedelmes határsértőt.

Korábban, az ellenforradalmat követő időkben fegyvereiket is otthon, maguknál tartották a munkásörök. A fegyverek munka közben is kéznél voltak. A mai nyugodt, békés viszonyok között azonban erre már nincs szükség. Ezért a fegyvereket az alegységek, közelükben központi helyen tartják. Csak azok a munkásör elvtársak rendelkeznek otthon is személyi fegyverekkel, akik a határ közelében laknak, s bármikor, közvetlen segítségére lehetnek határvédelmi szerveinknek. Határsértő elfogásában ezek az elvtársak már sokszor tettek jószolgálatot. Ezt az intézkedést — a fegyverek bevonását — a munkásörök nem tekintették bizalmatlanságnak. Azóta is a legteljesebb odaadással végzik a szolgálattal járó nehéz feladataikat. Ma már csaknem valamennyi tsz-ben, üzemben, közhivatalban vannak munkásörök. A szatmari Béke Tsz-nek például 16 munkásör tagja van. Ilyen értelemben a dícséret hangján kell szólnunk: a kübekházi Sarló Kalapács és a röskei Kossuth Tsz-ekről is.

Beszélgetésünk során szó volt arról is: olykor megesik, hogy valaki méltatlanná válik a munkásör névre. Előfordult már, hogy egyesek önteltté váltak, fölt esett erkölcsükön vagy épp családi életük vált rendezetlenné. Ezeket az elvtársakat — mondta a parancsnok — mindig igyekeztünk visszatéríteni a helyes útra, azonban ha nem sikerült eltávolítottuk sorainkból. Ide is visszavezethető, hogy zászlóaljunk járárszerte nagy megbecsülésnek, köztiszteltettségnek örvend. A munkásör legfontosabb jellemvonása harcos tettekeszsége mellett a kommunista szerénység. Év-ről-évre sokan állnak be a zászlóaljba, pártönkvüliek is, akik később itt válnak kommunisztákká. Ilyen értelemben — mondta a végül Arany elvtárs —, a mi szervezetünk a párt jó előiskolája is.

Csepri József

Triticaleerekord

Az idei aratási tapasztalatok ismét arról győzték meg a homoki gazdákat, hogy nemcsak érdemes, de most már szükséges is nagy területeken termesztetni a homok új kalászos gabonáját, a triticale-t. A forráskúti Haladás Tsz-ben több mint 100 holdon 13 mázsáig emelkedett a triticale holdankénti hozama. A Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet dorozsmai homokkísérleti gazdaságában azonban egyenesen csodálattalra méltó rekord született. Az egyik táblán fűszerpaprika után vetettek triticale-t, s a holdankénti hozam 25 mázsa lett. Ugyanitt egy másik táblán — közismerten talajszaroló növény — magmuhar után következett a triti-

cale, s ez a tábla is 19,8 mázsa átlagtermést hozott. Ezeket az eredményeket bármely gazdaság megismételheti a jövőben, hisz semmiféle borsorkányság nincs ebben a munkában.

Az eddigi tapasztalatok azt igazolják, hogy az 57-es és a 65-ös rendszámú fajták a legjobbak. Okulva e tapasztalatokból több gazdaságban máris hozzáláttak az említett fajták vetőmagjának beszerzéséhez. A forráskútiak az idén a leggyengébbnek minősülő fajtát a 30-as rendszámú természetűt még. Eredményeik azonban így is messze felülmúlták a rosz hozamait. Tehát jobb híján érdemes továbbtermeszteni a 30-as rendszámú triticale-t is.

A szorgalom gyümölcse

Volt idő, amikor sokáig csak muszájból látogattak vendégek ebbe a termelőszövetkezetbe, hiszen a jóhírt nem vihették a közösségnek, gondot, bajt meg máshol is találtak eleget. Mostanában azonban már azt tapasztalhatjuk: minden nap több és jobb egy kicsivel a balástyal Alkotmány Termelőszövetkezet gazda kollektívája. A jelenlegi pusztító szárazság persze nekik sem kedvez.

A változásokat elsősorban az emberek szorgalmában a közöshöz való mind nagyobb ragaszkodásában lehet lemérni, s ez előbb utóbb beérleli a maga egészséges gyümölcsét. A szövetkezeti életben járatos ember számára például sokat mond az, hogy a korszerűnek semmiképpen sem mondható baromfi-hizláló telepen Lippai Mihály gondozása alatt gyakorlatilag egyáltalán nincs elhullás. Ugyanis a kelégyengeségre többletként adott 2 százalékon belül marad itt általában a csirke hullási vesztesége. Igen jó a súlygyarapodás mutatója is. A szarvasmarha hizlalásában a havi darabonkénti gyarapodás 50 kilogramm körül van. Ez már jobb állami gazdaságoknak is becsületére válna. Az idén a tavalyinál sokkal eredményesebbnek mutatkozik a nagyüzemi libanevelés is. Többek között eddig már 700 kilogramm tollat értékesítettek. A közös sertésállományról is ugyancsak az elismerés hangján szólhatunk. Az egy kocára jutó szaporulat felette van már a megyei átlagnak.

A termelőszövetkezeteket még mindig nyomja az állattenyésztésben a férőhely hiány gondja. Tapasztaltuk

azonban, hogy a kivezető út keresésén már ebben a problémában is túljutottak. Szorgalmasan dolgozó saját építő brigádja is van a tsz-nek.

Készülődés a Kisteleki Szövetkezeti Napokra

Augusztus 18-án, 19-én és 20-án ismét megrendezik a Kisteleki Szövetkezeti Napokat. A már hagyományossá váló rendezvények sorában az idei lesz a negyedik. A program tanúsága szerint ismét lesznek mezőgazdasági, ipari és növényvédelmi kiállítások.

A rendezők arra töreksenek, hogy a kisteleki közös gazdaságok mellett legszebb terményeikkel a környékbeli községek közös gazdaságai is részt vegyenek a kiállításokon, s reprezentálják a táj szépmúltját, nagyjövőjű mezőgazdasági kultúráját. A rendezvény sorozatban többféle szakmai tanácskozássra, sportrendezvényre is sor kerül.

Nem lesz hiány kulturális eseményekben sem.

Szocialista alkotmányunk napján a szokásos ünnepi nagygyűlés előtt parádés aratófelvonulás is lesz, mely szépen példázza majd, hogyan vált mind könnyebbé szocialista társadalmunk segítségével a földművelő emberek munkája.

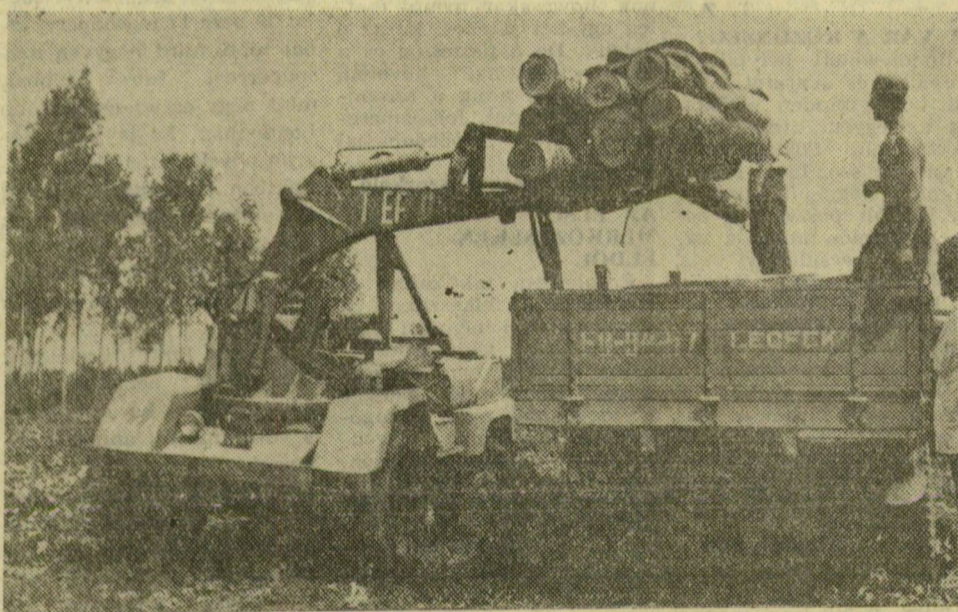
Az alkotmánynap előkészületekkel párhuzamosan

készülnek már községünk dolgozói a Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 50. évfordulójára is.

A járási általános ktsz kisteleki részlegének kőművesbrigádja a közelmúltban Kun Béla nevét vette fel, s benevezett a szocialista brigád címért folyó munkaversenybe.

Balán Miklós

Így már nem nehéz

Paatinus József felvétele

Nehéz, embernőző munka volt eddig a farönkök felrakása a szállító járművekre. Nehézsége mellett ugyanakkor veszélyes is volt. A nagysúlyú rönkökhöz olykor óhat ember is kevés volt. A Csongrád megyei Állami Erdőgazdaság erdészkerületének dolgozóit is megszabadították ettől a munkától a Vörös Csillag Traktorgyár gyorsan dolgozó, szellemesen működő forgó-rakodó gépei. A tűzfától a tűzmázsás rönkökig minden anyagot gyorsan felrak, emberi erő igénybe vétele nélkül. Önjáró a masina, ollójával az anyag alá nyúl, összefogja azt, felemeli, majd pedig a szállító járműhöz viszi. S oda helyezi, ahova szükséges. Kiszolgálásához a gépkezelőn kívül csak egy kisegítő szükséges, az a kocsira rakott anyagok elrendezésében segít. A Csongrád megyei Állami Erdőgazdaság nagy hasznát veszi a Vörös Csillag Traktorgyár rakodógépeinek. Nagymértékben növekedett a rakodás termelékenységé, az önköltség pedig mintegy 20 százalékkal csökkent

A tiszaszigetiek öröme

A tiszaszigeti Búzakalász Tsz gazdái közösségük fennállása óta az idén takarították be legnagyobb búza és árpa termésüket. Kilencszáz hold búzavetés átlagában 17,70 métermázsát értek el a tavalyi 6 mázsával szemben. Árpatermésük méghozzá közel 400 hold átlagában szintén meghaladja most a 17 mázsát. A siker nyitja főleg abban

van, hogy az idén először nem károsította a belvíz a tiszaszigeti határt. Tavaly például a belvíz miatt csaknem ezer holdon vált részben vagy teljesen lehetetlené a munka. Az idei tapasztalatok is arról tanúsítanak: teljes erővel folytatni kell itt is a biztonságos termelés érdekében az általános belvízrendezés munkáját.